

get og i Udvalgene, der bestemmer Arbeidsplanen for disse, men deraf følger ikke, at det ikke kan tilstedes Mindretallet at konstateres, hvorledes det vil stille sig, og endnu mindre følger deraf, at et Mindretal ikke skulde kunne opnaa, at et Udvalg overhovedet holder et eneste Møde for at tage Beslutning om sin Arbeidsmaade. Det, man beklager sig over, er ikke saameget Mindretallets Stilling i Udvalgene som over, at Folkethingsudvalgenes Formænd ere et Slags Smaakonfer, der ligeoverfor Udvalgene udøve en Myndighed, der er langt videregaaende end f. Ex. den, Folkethingets Formænd er istand til at udøve i Salen.

Formanden (Arbbe): Jeg beder erindret, at Spørgsmaalet om Udvalg og Udvalgenes Arbeidsmaade ikke foreligger for Diebliffet.

Berg: Det ærede Medlem maa have misforstaaet Folkethinget, naar han troede, at ikke visse vigtige Lovforslag, som man med Haab kunde arbejde paa, sønkes fremmede, og til disse vigtige Forslag høre saadanne enkelte Kontorholdslovforslag og dette Lovforslag, som ifjor blev behandlet i Kontorholdsudvalget, blev fremsat deraf, og som naturligvis hører derhen. Jeg har saaledes ikke troet Andet, end at vi skulde have den Fornøielse f. Ex. at se fra Kontorholdsudvalget Betænkning over Kontorholdslov for Amtmanden paa Færøerne og lignende tilsvarende vigtige Lovforslag. Det forekommer mig i Virkeligheden, at det allerede er en Høflighed mod vedkommende Minister, naar saadanne Lovforslag kunne gaa igjennem under en saadan Situation. Naar det ærede Medlem nu ikke engang kan lide eller ikke synes om den Virksomhed, der sætter Frugt paa denne Maade, og tror, at der er al Anledning i disse Antydninger, der paa denne Maade ere givne, til at værgede det ærede Medlems Ministeriums enkelte Medlemmer imod, at noget af dem skulde sætte Pris paa, at faae et eneste af de Lovforslag vedtagne, som de her fremlægge, vil jeg kun fremstille dette Særshyn. Det ærede Medlem blev meget fortrydelig over, at man vilde antage, at Justitsministeren sætter Pris paa at faae denne Lov igjennem. Det synes altsaa, at det ligger saa fjernt fra en fornuftig Tankegang, at noget af hans kjære Ministeriums Medlemmer skulde bryde sig det Mindste om at faae noget som helst af sine Lovforslag igjennem, det være stort eller lille, at det endog vilde være en Forbrydelse af mig at tro, at det vilde være Ministeren kjært at faae dette Lovforslag igjennem. Saavidt ere vi altsaa

komme. Jeg takker det ærede Medlem for denne klare Antydning af Situationen, og uden at komme ind paa Ting, vi ikke maa tale om, takker jeg ogsaa det ærede Medlem for, at han nærmere vilde forklare sig om den Bestedenhed, som Forordningerne fra Mindretallet her i Thinget indskrænke sig til, altsaa derved fremsætte en rigtig Erkjendelse af Situationen.

Jørgensen: Det ærede Medlem maa dog vistnok have overhørt, hvad jeg før sagde, at jeg antog, at det Betynderlige ligger deri, at det ærede Medlem anfører som Motiv til at fremme et Lovforslag, at han vil unde Ministeriet det, medens jeg netop har sagt, at det forekommer mig, at Lovforslaget maa fremmes af Hensyn til det Heles Lær, af Hensyn til, om et Lovforslag er af tilstrækkelig Vigtighed for Befolkningen, og om det paagældende Emne har en saadan Betydning, at man derfor bør sætte Lovgivningsvirksomheden i Gang. At jeg skulde være fortrydelig over, at det ærede Medlem vilde fremme et Lovforslag ligeoverfor Regeringen, er aldeles urimeligt at antage, det kan der slet ikke være Tale om. Men naar jeg har paataalt Noget, er det netop det, at det skulde kunne være et Motiv til at fremme et Lovforslag, om man under Ministeriet det eller ikke. Det forekommer mig at være et aldeles forkasteligt Motiv, og det er kun derimod, jeg har protesteret. Det forekommer mig, at Synspunktet er og maa være et ganske andet. Tovrigt var det paa den anden Side ogsaa ganske glædeligt, at det ærede Medlem nu for første Gang udtalte, at der var dog visse vigtige Sager, som skulde fremmes, f. Ex. Kontorholdsloven for Amtmandsembedet paa Færøerne og andre lignende vigtige Sager. Jeg antager herefter, at Synspunktet for, om man skal fremme disse Sager eller ikke, er givet i det, som det ærede Medlem før udtalte, om man vil „unde“ vedkommende Minister at faae Loven fremmet eller ikke.

Da ingen Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

H. Holm: Det havde ikke været min Tanke at foreslaa noget Udvalg nedsat, men den stedfundne udførlige, jeg havde nær sagt storpolitiske, Forhandling har vist, at Sagen